

PROFESIONAIS DA SANIDADE GALEGA PRONUNCIAN-SE CONTRA A INCINERACION (*)

MEDICOS CONTRA A INCINERACION

A era industrial e tecnolóxica que estamos a vivir está mostrando sérias deficiencias de xestión e imaxinación fronte aos crecentes problemas medioambientais que se lle plantean. A xestión do lixo (RSU) e dos residuos tóxicos e perigosos (RTP) é un destes problemas, sendo a incineración a única alternativa "viable" proposta desde os organismos gubernamentais. Esta política traduciu-se na Galiza na construción da Planta de tratamento e cemiterio de RTPs de Somozas, na incineración de aceites usados en Lendo (Laracha) e Cambados, na aparición de diferentes iniciativas privadas para a instalación de incineradoras de RTPs (primeiro en Somozas e depois en Curtis-Teixeiro), e no proxecto de tratamento de RSU de Galiza, que pretende a instalación dunha macroincineradora en Meirama, para queimar o 96% do lixo urbano de todo o país.

Como profesionais da sanidade encargados, polo noso código ético, de velar pola saúde da nosa sociedade, debemos manifestar que:

1) A incineración xenera e emite unha grande cantidade de substancias tóxicas de difícil cuantificación e control, sen que a temperatura de

queimado modifique sustancialmente este feito¹. De entre todas elas, a familia das dibenzo-p-dioxinas (DIOXINAS), dibenzofuranos (FURANOS) e bifenilopoliclorados (PCBs) teñen-se demostrado extremadamente tóxicas para os organismos vivos. Son substancias moi liposolubles, cunha vida media elevada en anos, o que permite a súa acumulación progresiva nos nosos corpos. O seu mecanismo de toxicidade, aínda mal coñecido, parece estar relacionado coa homeostase de diversos sistemas enzimáticos².

2) Dioxinas, Furanos e PCBs están claramente implicados no desenvolvemento de diversas afeccións respiratorias, alérxicas e cutáneas, e o que é máis preocupante, nun incremento de alteracións inmunolóxicas e cánceres³. Os estudos epidemiolóxicos existentes mostran un mecanismo de toxicidade sobre poboacións de tipo crónico, con manifestacións graves a medio e longo prazo, o que fai que sexan pouco evidentes para os cidadáns e facilmente manipulables por organismos oficiais e privados interesados.

3) A incineración crea novos residuos (cinzas, filtros, aerosois, gases, etc...) cun menor volume pero maior

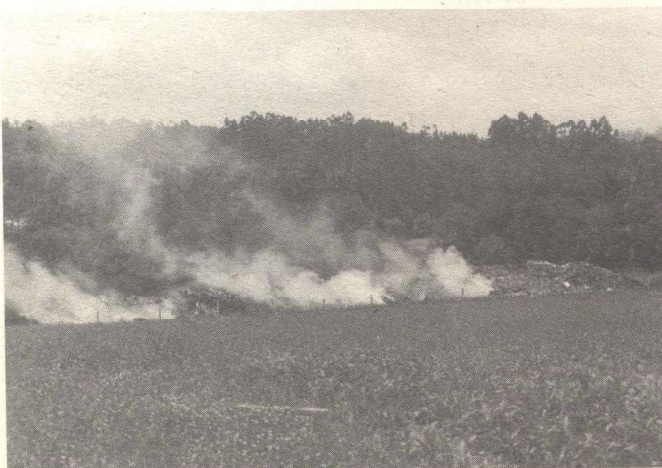
toxicidade e, por tanto, de máis difícil manexo. En todo o proceso pasan á biosfera cantidades apreciáveis destas substancias tóxicas⁴, onde a súa elevada vida media permite a súa acumulación. O ser humano é especialmente sensíbel a esta acumulación, ao achar-se na cúspide da cadea biotrófica (os niveis máis altos teñen-se detectado no leite materno).

4) As dioxinas e furanos son substancias sen utilidade industrial nen comercial, formadas como subprodutos da nosa actividade industrial. Enfrentámonos por tanto a tóxicos descoñecidos até o momento nos organismos vivos⁵ e ás imprevisíbeis consecuencias dos seus efectos. Calquera acción tendente a disminuir, ou mellor a eliminar, a súa produción debe ser considerada como unha auténtica medida de prevención sanitaria. Nesta liña, consideramos que a aplicación dunha análise custo/beneficio puramente económica é totalmente inadecuada para a toma de decisións na xestión dos residuos urbanos e industriais.

5) Propomos o desenvolvemento de estratexias que permitan unha produción industrial limpa, que xenere os mínimos residuos posibles; a adopción de medidas tendentes ao reciclado e á reutilización de produtos (separación en orixen, uniformidade -no posibles resinas plásticas, compostización da basura orgánica, etc; penalizar a cultura de usar e tirar inxustificada.

Estando en xogo, como está, a nosa saúde e a das xeneracións vindeiras, non podemos senon expresar a nosa oposición á política actual de promover a incineración, exixindo a paralización dos proxectos existentes na actualidade e a súa substitución por alternativas de menor impacto medioambiental e sanitario. ■

As dioxinas xeran-se na combustión do lixo en presenza de compostos de cloro (PVC, etc), sexa nas incineradoras ou nos vertederos que hoxe están a arder por toda a Galiza. A Xunta non só manifesta unha absoluta despreocupación pola contaminación do ar e dos alimentos que están ao redor destes lixeiros, senon que pretende a instalación dunha macroincineradora para queimar o lixo de toda Galiza.

CONTACTOS:

ADEGA: Rua de Touro 21-2º
15704-Santiago (tlf. 570099)

AGENG: Rua das Hortas 31-baixo
Santiago (tlf. 575444)

(*) Mais de 400 profesionais galegos da sanidade xá asinaron este escrito.